

Egyetlen ajtó

Amester egyszer egy nagy terembe vitte tanítványát, amelyen hét ajtó volt. Ezt mondta neki: „Ha a hét ajtó közül valamelyiken átlépsz, megtalálod életed örömét és boldogságát.” Ezzel magára hagyta őt.

A tanítvány nem tudta, hogy melyik ajtót válassza. Alaposan szemügyre vette valamennyi ajtót sorban. Próbált rajtuk valamilyen jelet vagy feliratot keresni, de egyikén sem talált. Aztán különbségeket keresett, melyik szélesebb vagy keskenyebb, magasabb vagy alacsonyabb, melyiknek más a színe, de ezek a különbségek nem vitték előre. Hiába tanulmányozta órákig az ajtókat, nem tudott választani. Amikor visszatért a mestere, el is mondta neki őszintén, hogy nem tudja eldönteni, melyik ajtó vezet a boldogsághoz.

A mester ezt felelte: „Nem mondtam, hogy csak az egyik ajtó vezet a boldogsághoz! Azt mondtam neked, hogy ha valamelyiken átlépsz, megtalálod életed örömét és boldogságát. Bármelyiken át-

léphetsz, de ezt a lépést meg kell tenned.”

Ezzel a kis tanító történettel arra szeretnék rámutatni, hogy sokszor félreértjük és leszűkítjük Jézus szavait, aki megmondja nekünk, hogy miként juthatunk a mennybe. Sokszor lekicsinyítjük annak jelentőségét, hogy ő földi küldetésének teljesítése után felment a mennybe. Jézus mennybemenetelének ugyanis csak az egyik mondanivalója az, hogy megdicsőülten tért vissza a mennyi Atyához, aki elküldte őt a világba. Az eseménynek van egy másik üzenete is. Mégpedig az, hogy meghívást kapunk

a mennybe és Jézus mutatja meg nekünk az oda vezető utat. Miközben tekintetünkkel az égbe emelkedő Jézust figyeljük, felébred szívünkben a vágy, hogy mi is eljussunk a mennyországba.

Jézus meghív minket a mennybe. Ez a meghívás olyan, mintha ő, a mi Mesterünk bevezetne minket, az ő tanítványait egy terembe, amelyen nem hét, hanem csak egyetlen ajtó van. Azt mondja nekünk, hogy ha átlépünk ezen az ajtón, akkor megtaláljuk életünk teljességét, a tökéletes boldogságot. Legyen bátorságunk átlépni az ajtón, kövessük őt a mennybe!

Az égbe vezető út

Az apostolok és a tanítványok számára csodálatos volt az a 40 napos időszak, ami az Úr feltámadásától mennybemenetelig eltelt.

Ez idő alatt számos alkalommal megjelent nekik. Amikor Jézus szenvedése és halála előtt megérkezik Jeruzsálembe, akkor már bizonyára a végső célra irányult a figyelme, az égbe, a mennyre. Tudta, hogy az oda vezető út állomásai a szenvedés és a keresztség, ezeket az állomásokat nem lehet megkerülni. Ismerte a mennyi Atya akaratát, aki engedelmesseget várt tőle, s később a feltámadásban ezt a feltétlen engedelmesseget, az önfeláldozást jutalmazta meg. A Golgota hegyén az ég felé magasodó keresztség már Jézus égbe vezető útját mutatja.

Mutass nekünk utat!

Urunk, Jézus Krisztus! Földi küldetésed teljesítése után visszatértél Atyádhoz a mennybe. Tőle jöttél és most hozzá térsz vissza. A mennybemenetel számodra megdicsőülést jelent.

Te minden embert a mennybe hívsz és megmutatod nekünk az üdvösségre vezető utat. Akkor juthatunk az örök életre, ha készek vagyunk megváltoztatni saját terveinket és elképzeléseinket és nap mint nap megtesszük lépéseinket a te utadon. Segíts, hogy hűségesek maradjunk az Atya akaratához! Segíts, hogy szüntelenül vágyakozzunk az üdvösségre és mindent megtegyünk annak érdekében, hogy halálunk és feltámadásunk után elnyerjük azt! Mutass nekünk utat a menny felé! Vezess minket az örök életre!

Urunk mennybemenetele

ApCsel 1,1-11
Ef 1,17-23
Lk 24,46,53

Hétfő

ApCsel 19,1-8
Jn 16,29-33

Kedd

ApCsel 20,17-27
Jn 17,1-11a

Szerda

ApCsel 20,28-38
Jn 17,11b-19

Csütörtök

ApCsel 22,30;
23,6-11
Jn 17,20-26

Péntek

ApCsel 25,13-21
Jn 21,15-19

Szombat

ApCsel 28,16-20.
30-31
Jn 21,20-25

Pünkösdvasárnap

ApCsel 2,1-11
1Kor 12,3b-7.12-13
Jn 20,19-23